

برنامه عمل

سازمان فدائیان (اقلیت)

چاپ ۱۴۰۰ با اصلاحات کنگرانس، مجدهم سازمان

برنامه عمل سازمان فدائیان (اقلیت) برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورائی

کارگران! زحمتکشان شهر و روستا! روشنفکران انقلابی!

ثمره حاکمیت ننگین جمهوری اسلامی دیگر بر کسی پوشیده نیست. همگان به نتایج فاجعه‌بار سیاست‌های ارتجاعی رژیم در زمینه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و سیاسی پی برده‌اند. حکومت، بی‌کفایتی و ناتوانی خود را در تمام عرصه‌ها آشکارا به نمایش گذاشته است. بحران اقتصادی ابعاد ویرانگر بی‌سابقه‌ای به خود گرفته است. از هم‌گسیختگی و فلاکت اقتصادی به واقعیتی غیرقابل‌انکار تبدیل شده است. تأثیرات این از هم‌گسیختگی و بحران اقتصادی بر زندگی توده‌های زحمتکش مردم شکلی فاجعه‌بار به خود گرفته است. افزایش روزافزون قیمت کالاها، زندگی را به نحو غیرقابل‌تصوری بر عموم زحمتکشان دشوار و غیرقابل‌تحمل ساخته است. دستمزد کارگران و حقوق کارکنان رده‌های پائین دولتی، به حدی ناچیز است که مطلقاً کفاف زندگی روزمره آن‌ها را نمی‌دهد. سطح معیشت زحمتکشان شهر و روستا به شکلی هولناک تنزل نموده است. کارگران در معرض وحشیانه‌ترین استثمار قرار دارند. میلیون‌ها بیکار که تعداد آن‌ها دائماً رو به افزایش است، حتی قادر به تأمین یک‌لقمه‌نان خشک‌وخالی نیستند. فقر و بدبختی به پدیده‌ای عمومی تبدیل شده است. اکثریت بسیار بزرگ مردم ایران زیرخط فقر زندگی می‌کنند.

درحالی‌که فقر، سراسر جامعه را فراگرفته و شرایط زندگی کارگران و زحمتکشان به نحو تأسف باری وخیم و دشوار شده است، سرمایه‌داران و ثروتمندان انگل و زالوصفت، خون مردم را می‌مکند و با بهره‌برداری از آشفته‌بازار موجود، سودهای هنگفتی به جیب می‌زنند و روزبه‌روز بر حجم سرمایه‌ها و ثروت‌های افسانه‌ای خود می‌افزایند. هیچ‌گاه هم چون امروز شکاف میان فقر و ثروت در جامعه ایران تا بدین حد وسیع و آشکار نبوده است. درحالی‌که اقلیتی بسیار محدود، صاحب سرمایه‌ها و ثروت‌های هنگفت‌اند و در ناز و نعمت زندگی می‌کنند، اکثریت بسیار عظیم مردم آه در بساط ندارند. در نتیجه گسترش فقر و بدبختی، بیکاری و فشارهای متعدد سیاسی، اجتماعی، و فرهنگی حکومت، به‌شدت بر ابعاد مفسد و مصائب اجتماعی افزوده شده است. اعتیاد گسترده به مواد مخدر، رشد فحشاء، ارتشاء، دزدی، جنایت و ده‌ها و صدها نمونه از این‌دست، در زمره مصائب اجتماعی هستند که نظم سرمایه‌داری موجود و سیاست‌های ارتجاعی حکومت به بار آورده است. فساد فراگیر در دستگاه دولتی و حکومتی نیز بر کسی پوشیده نیست. سران و دست‌اندرکاران حکومت و وابستگان آن‌ها از طریق زدوبندها، سوءاستفاده‌های مالی و دزدی‌های کلان، روزمره میلیاردها تومان حاصل دسترنج کارگران و زحمتکشان را به یغما می‌برند. فجایعی که حکومت به بار آورده است بی‌حدومرز است. رژیم در تمام عرصه‌ها، مردم را تحت‌فشار قرار داده است. این رژیم با توسل به سرکوب و اختناق و برقراری یک دیکتاتوری عریان و آشکار، عموم مردم ایران را از ابتدایی‌ترین آزادی‌های سیاسی، حقوق دموکراتیک و مدنی محروم ساخته است. نیمی از جمعیت کشور یعنی زنان، تحت یوغ حکومت اسلامی در معرض چنان ستم وحشیانه‌ای قرار گرفته‌اند که در نوع خود بی‌سابقه است. جوانان در معرض فشارها، محدودیت‌ها و تضییقات متعددی قرار دارند و تحت شرایط موجود از هرگونه چشم‌اندازی محروم‌اند. وخامت اوضاع از جمیع جهات به مرحله‌ای رسیده که دیگر تحمل وضع موجود ممکن نیست. مردم پی برده‌اند که با وجود جمهوری اسلامی نه‌تنها هیچ بهبودی در وضعیت آن‌ها صورت نخواهد گرفت، بلکه روزبه‌روز اوضاع وخیم‌تر خواهد شد. لذا، دامنه اعتراضات و مبارزات علنی توده‌ای گسترش یافته است. مردم به پا خاسته‌اند تا بساط ننگین حکومت اسلامی را از ایران جاروب کنند. اعتصابات، تظاهرات، تجمع‌ها، شورش‌ها و قیام‌های توده‌های کارگر و زحمتکش، در سراسر ایران، همگی حاکی از عزم و اراده انقلابی کارگران و زحمتکشان، برای برافکندن رژیم جمهوری اسلامی و دگرگونی تمام نظم موجود است. معه‌ذا، این اشکال مبارزه، به تنهایی برای سرنگونی رژیم کافی نیست. باید گامی فراتر نهاد و به اشکال مبارزه مؤثرتر روی آورد.

* اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه سراسری

کارگران! زحمتکشان! روشنفکران انقلابی!

رژیم جمهوری اسلامی که با یک موج وسیع نارضایتی و اعتراض و مبارزه علنی توده‌های جان به لب رسیده روبرو شده است، می‌کوشد با توسل به سرکوب خشن و بی‌رحمانه، مبارزات مردم را که هنوز در این مرحله پراکنده، محدود، محلی و منفردند، درهم بکوبد و اوضاع را تحت کنترل درآورد. برای مقابله با این اقدامات سرکوبگرانه و ارتجاعی رژیم، باید به اشکال مؤثرتر و کاراتری از مبارزه روی آورد و به جنبش اعتراضی علنی، خصلتی سراسری داد. اما چگونه؟

تجربه مبارزات دوران انقلاب علیه رژیم شاه نشان داد که جنبش از طریق یک اعتصاب عمومی سیاسی می‌تواند شکلی سراسری، منسجم و سازمان‌یافته به خود بگیرد. هنگامی که اعتصابات عمومی سیاسی سراسری شکل بگیرد، رژیم دیگر به‌سادگی نمی‌تواند میلیون‌ها تن از مردم را که به مبارزه‌ای متحد در سراسر ایران برخاسته‌اند، سرکوب کند. اعتصاب عمومی سیاسی که به مبارزه شکل سراسری و سازمان‌یافته خواهد داد، کارائی ابزارهای سرکوب نظامی رژیم را محدود خواهد ساخت. این اعتصاب از نظر اقتصادی و مالی ضربه‌ای فلج‌کننده به رژیم وارد خواهد آورد. وقتی که میلیون‌ها کارگر دست از کار بکشند و چرخ تولید را متوقف سازند و میلیون‌ها تن دیگر از مردم در دیگر مؤسسات خصوصی و دولتی به اعتصاب بپیوندند، از یکسو سوده‌های کلان سرمایه‌داران قطع می‌گردد و از سوی دیگر منابع تغذیه مالی دولت که با اتکاء به آن‌ها، مردم را سرکوب و تحت ستم قرار می‌دهد، قطع خواهد شد. اعتصاب عمومی سیاسی، در صفوف طبقه حاکمه و دستگاه دولتی نیز شکاف خواهد انداخت و سردرگمی و تزلزل را در صفوف طرفداران حکومت و نیروی سرکوب نظامی و انتظامی آن گسترش خواهد داد. در یک‌کلام بحران حکومتی را تشدید خواهد کرد. این اعتصاب در عین حال از نظر بین‌المللی نیز رژیم را بیش‌ازپیش منفرد و رسوا خواهد ساخت.

لذا برای این‌که بتوان به مقابله‌ای جدی‌تر و مؤثرتر با رژیم برخاست، باید به حربه اعتصاب عمومی سیاسی متوسل گردید. اما برپائی اعتصاب عمومی سیاسی نیازمند تدارک و مقدماتی است. یعنی باید برای این اعتصاب از قیل تدارک دید. از جمله ضروری‌ست که مقدم بر هر چیز، در تمام کارخانه‌ها، مؤسسات دولتی و خصوصی، مدارس و دانشگاه‌ها و غیره، کمیته‌های مخفی اعتصاب را تشکیل داد. عناصر پیشروتر و آگاه‌تر باید در ایجاد این کمیته‌ها پیشگام باشند. با شکل‌گیری کمیته‌های اعتصاب، این کمیته‌ها باید تلاش نمایند، تا با یکدیگر ارتباط برقرار کنند، میان خود هماهنگی ایجاد نمایند و با طرح مطالبات و خواست‌های اقتصادی و سیاسی، وارد عرصه کارزاری منسجم و سازمان‌یافته با رژیم شوند و به یک اعتصاب عمومی سیاسی شکل دهند. وقتی که یک چنین اعتصابی شکل بگیرد، تظاهرات نیز از حالت منفرد، محدود و پراکنده کنونی بیرون خواهد آمد و به تظاهراتی میلیونی در سراسر ایران تبدیل خواهد شد. در طی این مبارزه، تدریجاً شرایط برای گذار به یک مرحله عالی‌تر مبارزه یعنی قیام مسلحانه برای سرنگونی قطعی رژیم فراهم خواهد شد.

* سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان

سرنگونی انقلابی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی تنها از طریق یک انقلاب توده‌ای امکان‌پذیر است. اما سرنگونی این رژیم تنها یک جنبه از نتایج انقلاب است. مهم‌ترین مساله در هر انقلاب این است که چه کسی قدرت سیاسی را به دست می‌گیرد یعنی کدام طبقه به قدرت می‌رسد. تجربه انقلاب علیه رژیم شاه به توده‌های مردم ایران نشان داد که تنها سرنگونی یک رژیم کافی نیست. اگر سرمایه‌داران و دیگر مرتجعین دوباره قدرت را به دست بگیرند، شکست انقلاب قطعی است. از همین رو، از آنجائی که با سرنگونی رژیم شاه، توده‌های کارگر و زحمتکش، قدرت را به دست نگرفتند، با به قدرت رسیدن مرتجعین و استقرار جمهوری اسلامی، خواست‌های مردم در انقلاب تحقق نیافت و این انقلاب با شکست روبرو گردید. لذا برای این‌که بار دیگر انقلاب نوین توده مردم، عرصه تاراج مرتجعینی دیگر قرار نگیرد، توده‌های کارگر و زحمتکش باید این تجربه گذشته را به‌دقت در نظر داشته باشند. زحمتکشان باید هرگونه خوش‌باوری به وعده‌و وعید و اعتماد ناشی از زودباوری و ناآگاهی را کنار بگذارند. چراکه از هم‌اکنون بسیاری کسانی که برای کسب قدرت به مردم وعده‌های دروغ می‌دهند.

کارگران و زحمتکشان باید هوشیار باشند و دیگر به وعده‌و وعیدها اعتماد نکنند. مردم زحمتکش باید دست رد بر سینه این مدعیان دروغین بزنند و به آن‌ها بگویند، شما سال‌ها حکومت کرده‌اید و امتحان خود را پس داده‌اید. دیگر کافی است. اکنون نوبت ما کارگران و زحمتکشان است که خودمان زمام امور را در دست بگیریم. اگر قرار است، ما کارگران و زحمتکشان، رژیم را سرنگون کنیم، اگر قرار است مطالبات توده‌های مردم ایران عملی گردد، اگر قرار است انقلاب اجتماعی به پیروزی برسد، این خود ما کارگران و زحمتکشان هستیم که باید قدرت سیاسی را به دست بگیریم و خواسته‌ایمان را عملی سازیم.

سازمان فدائیان (اقلیت) که برای برپائی یک انقلاب اجتماعی کارگری و استقرار سوسیالیسم در ایران مبارزه می‌کند، وظیفه فوری انقلاب اجتماعی ایران را سرنگونی جمهوری اسلامی، درهم شکستن ماشین دولتی بورژوازی و برقراری حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان می‌داند.

تنها برقراری یک حکومت شورائی در ایران است که می‌تواند به خواست‌های توده‌های وسیع مردم جامعه عمل پوشد و انقلاب را به فرجام پیروزمندش برساند. این حکومتی است که عالی‌ترین و کامل‌ترین شکل دموکراسی را که خواست اکثریت بسیار بزرگ مردم ایران است به ارمغان خواهد آورد. این شکل از دموکراسی، دموکراسی شورائی است. وظیفه کارگران و زحمتکشان است که با سرنگونی جمهوری اسلامی، درهم شکستن تمام دستگاه دولتی موجود با همه ارگان‌های نظامی - بوروکراتیک، سرکوب و ستمگری آن، یک حکومت شورائی را مستقر سازند.

در دموکراسی شورائی، اعمال حاکمیت مستقیم توده مردم از طریق شوراهائی صورت می‌گیرد که به‌عنوان نهادهای مقننه و مجریه هر دو عمل می‌کنند.

در دموکراسی شورائی، قدرت سیاسی در دست خود توده‌های کارگر و زحمتکش مردم و نمایندگان واقعاً منتخب آنهاست. این نمایندگان موظفند به موکلین خود حساب پس بدهند و هر لحظه که انتخاب‌کنندگان اراده کنند می‌توانند آنها را معزول نمایند. لذا در اینجا دیگر سیستم انتصابی مقامات وجود نخواهد داشت و اصل انتخابی و قابل عزل بودن کلیه مناصب و مقامات حاکم خواهد بود. در دموکراسی شورائی، این رسم متداول که به نمایندگان و مقامات کشوری و لشگری حقوق‌ها و مزایای کلان پرداخت می‌گردد، ملغاً خواهد شد و آنها نیز حقوقی برابر با متوسط دستمزد یک کارگر ماهر دریافت خواهند کرد.

در دموکراسی شورائی، کلیه نیروهای مسلح حرفه‌ای جدا از مردم منحل خواهد شد، نظام‌وظیفه اجباری ملغاً می‌گردد و به‌جای ارگان‌های نظامی و انتظامی سرکوب‌گر، تسلیح عمومی توده‌های تحت‌اتوریته شوراها، معمول خواهد شد.

در دموکراسی شورائی، سیستم قضایی موجود نیز منحل می‌گردد و دادگاه‌های خلق ایجاد خواهد شد. قضات انتخابی و قابل عزل خواهند بود.

در دموکراسی شورائی، عالی‌ترین ارگان حکومتی، کنگره سراسری شوراهای نمایندگان کارگران و شهروندان خواهد بود.

اقدامات فوری حکومت شورائی

سازمان فدائیان (اقلیت) خواهان آن است که حکومت شورائی بی‌درنگ اقدامات زیر را به‌عنوان اقداماتی عاجل و فوری به مرحله اجرا درآورد.

- ۱ - تأمین و تضمین آزادی‌های سیاسی و حقوق دموکراتیک و مدنی مردم جمهوری اسلامی آزادی‌های سیاسی، حقوق دموکراتیک و مدنی مردم را از آنها سلب نموده است. حکومت شورائی باید در همان اولین گام، این حقوق مردم را به آنها بازگرداند و آزادی‌های سیاسی و حقوق دموکراتیک مردم را در کامل‌ترین و گسترده‌ترین شکل آن برقرار سازد و تضمین نماید.
- آزادی کامل فکر و عقیده، بیان، مطبوعات، اینترنت و شبکه‌های اجتماعی، آزادی تجمع، تظاهرات و اعتصاب، آزادی تشکیل و فعالیت احزاب و سازمان‌های سیاسی، اتحادیه‌های کارگری، شوراها و کلیه تشکلهای صنفی و دموکراتیک، - انحلال تمام دستگاه‌های تفتیش و سانسور، جاسوسی و شکنجه و ممنوعیت بی‌قیدوشرط این اقدامات.
- برابری حقوق کلیه اتباع کشور مستقل از عقیده، نژاد، جنسیت، قومیت و ملیت،
- حق رأی همگانی، برابر، مستقیم و مخفی برای تمام افراد زن و مرد که به سن ۱۸ سال رسیده باشند.
- مصونیت فرد و محل زندگی او، آزادی مسافرت، اقامت و شغل، آزادی مکاتبات.
- به رسمیت شناختن حقوق انسانی و پایه‌ای اقلیت‌های جنسی (دگرباشان جنسی)، ممنوعیت هرگونه تبعیض و نقض امنیت آنها از طریق نفرت پراکنی و اعمال خشونت.
- لغو مجازات اعدام.

جدائی کامل دین از دولت و مذهب از مدارس

دولت مذهبی نافی هرگونه دموکراسی و آزادی‌ست. لذا دین و دولت باید به‌طور کامل از یکدیگر جدا گردند. این بدان معناست که دین و مذهب باید امری خصوصی اعلام شود. دولت باید خود را از قید هرگونه دین و مذهبی رها سازد. هیچ دین و مذهبی نباید موردتوجه دولت قرار گیرد. هرگونه امتیاز برای یک مذهب خاص و انحصار مذهب رسمی باید ملغاً گردد. ایجاد محدودیت‌ها و تضییقات علیه اقلیت‌های مذهبی موقوف شود. هرگونه کمکی از بودجه دولت به نهادهای مذهبی باید مطلقاً ممنوع گردد. ذکر دین و مذهب افراد در اسناد و مدارک رسمی باید منسوخ گردد. هرکس باید مختار و مجاز باشد که دین داشته باشد یا نداشته باشد. به دینی بگردد یا از آن روی برگرداند.

مدارس و آموزشگاه‌ها باید مطلقاً غیرمذهبی باشند. تدریس هرگونه امور دینی و انجام مراسم مذهبی در مدارس موقوف شود. مذهب و دستگاه روحانیت نباید مطلقاً هیچ‌گونه دخالتی در امور مدارس و برنامه‌های درسی و آموزشی داشته باشند.

لغو تبعیض بر پایه جنسیت

تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، زنان ایران در معرض شدیدترین نابرابری، تبعیض، ستم و فشار قرار گرفته‌اند. حکومت با وضع قوانین و مقررات ارتجاعی و با ایجاد موانع، محدودیت‌ها و تضییقات مختلف، زنان را از ابتدایی‌ترین حقوق دمکراتیک، مدنی و انسانی محروم کرده و به یک شهروند درجه دو تبدیل نموده است. باید به این وضع اسفبار خاتمه داده شود. لذا سازمان فدائیان (اقلیت) خواهان اجرای فوری موارد زیر است:

هرگونه ستم و تبعیض بر پایه جنسیت باید به‌فوریت ملغاً گردد و زنان از حقوق کامل اجتماعی و سیاسی برابر با مردان برخوردار گردند.

برخورداری زنان از حقوق و مزایای کامل برابر با مردان در ازای کار مساوی.

– برخورداری آزاد و برابر زنان از امکان مشارکت در تمام شئون زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی و دسترسی به تمام مشاغل و مناصب در همه سطوح.

تمام قوانین و مقررات ارتجاعی مربوط به تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یک‌جانبه، تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض‌آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جداسازی زن و مرد در مؤسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار و غیره و غیره باید به‌فوریت ملغاً گردند.

برابری حقوق زن و مرد در امر طلاق، ارث و تکفل اولاد

هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات شدیدی در مورد نقض آن‌ها اعمال گردد.

لغو حجاب اجباری و ممنوعیت هرگونه فشار و اجبار در مورد نوع پوشش زن. زنان باید از حق آزادی انتخاب پوشش برخوردار باشند.

آزادی کامل زن در انتخاب شریک زندگی خود. روابط خصوصی زن باید از هرگونه تعرض مصون باشد.

– ممنوعیت ازدواج کودکان تا ۱۸ سال، ممنوعیت کودک‌آزاری و اعمال مجازات‌های شدید در مورد نقض آن‌ها.

حق سقط‌جنین، باید بدون قید و شرط به رسمیت شناخته شود.

مرخصی زنان بارداری یک ماه قبل و شش ماه بعد از زایمان بدون کسر حقوق، با برخورداری از امکانات پزشکی، درمانی و دارویی رایگان.

برخورداری زنان از امکانات و تسهیلاتی نظیر شیرخوارگاه‌ها و مهدکودک‌ها در محل کار و زندگی. پدر و مادر یکسان می‌توانند از این تسهیلات برخوردار باشند.

لغو ستم ملی

در ایران ملیت‌های مختلفی زندگی می‌کنند. رژیم جمهوری اسلامی همانند رژیم سلطنتی پیشین، ملیت‌های غیرفارس را در معرض ستم قرار داده و آن‌ها را از حقوق دمکراتیکشان در زمینه ملی محروم ساخته است. باید به این ستمگری ملی پایان داده شود.

سازمان فدائیان (اقلیت) خواهان برابری تمام ملیت‌های ساکن ایران است. لذا، هرگونه ستم، تبعیض و نابرابری ملی، باید فوراً و بدون قید و شرط ملغاً گردد.

هرگونه امتیاز برای یک ملیت خاص باید ملغاً شود. هیچ امتیازی به هیچ ملیت و زبانی نباید داده شود. تمام ملیت‌های ساکن ایران باید از این حق برخوردار باشند که آزادانه به زبان خود سخن بگویند، تحصیل کنند و در محل کار، مجامع و مؤسسات عمومی، نهادهای دولتی و غیره از آن استفاده نمایند.

تقسیمات جغرافیایی و اداری موجود که توسط رژیم‌های ستمگر حاکم بر ایران، مصنوعاً ایجاد شده‌اند، باید ملغاً گردند. مناطقی که دارای ترکیب و بافت ملی و جمعیتی ویژه‌ای هستند، باید محدوده‌های جغرافیایی و اداری خود را توسط شوراهای منطقه‌ای تعیین نمایند و از خودمختاری وسیع منطقه‌ای برخوردار باشند.

اداره امور مناطق خودمختار، بر عهده شوراهای منطقه‌ای منتخب خود مردم منطقه خواهد بود که بر مبنای اصل سانترالیزم دمکراتیک سازمان می‌یابند.

مردم مناطق خودمختار از طریق شوراهای منتخب خود، در کنگره سراسری شوراهای نمایندگان کارگران و زحمتکشان در تعیین سیاست‌های عمومی و مسائل مربوط به اداره امور سراسر کشور، مداخله خواهند داشت.

هرگونه الحاق و انضمام اجباری مردود است. اتحاد تمام ملیت‌های ساکن ایران باید داوطلبانه و آزادانه باشد.

۲- اقدامات فوری اجتماعی و رفاهی عمومی

سازمان فدائیان (اقلیت) خواهان آن است که حکومت شورائی بهفوریت یکرشته اقدامات اجتماعی و رفاهی را به نفع توده زحمتکش مردم به مرحله اجرا درآورد.

در صدر چنین اقداماتی، برقراری یک سیستم تأمین اجتماعی جامع و کامل به نفع کارگران و زحمتکشان است بهنحوی که هرکس از گهواره تا گور از مزایای سیستم تأمین اجتماعی برخوردار باشد.

ایجاد کار برای بیکاران: حکومت شورائی موظف است، برای تمام افراد جامعه، از جمله میلیون‌ها تن که هم‌اکنون بیکارند کار ایجاد کند. مادام که این خواست به‌طور کامل تحقق‌نیافته است، دولت باید به بیکاران حق بیکاری معادل مخارج یک خانواده ۴ نفره کارگری در هرماه پرداخت نماید.

بهداشت و درمان رایگان: تمام زحمتکشان باید از امکانات بهداشتی، پزشکی، درمانی و دارویی رایگان برخوردار باشند.

ایجاد و گسترش شیرخوارگاه‌ها و مهدکودک‌ها به‌منظور مراقبت از کودکان و پرورش آن‌ها به هزینه دولت. تأمین امکانات یک زندگی مناسب برای سالمندان و کودکان بی‌سرپرست و ایجاد مراکز ویژه برای نگهداری از آنان به هزینه دولت.

– ایجاد تسهیلات و امکانات ویژه، برای معلولان.

تأمین مسکن و تعدیل اجاره‌ها

هم‌اکنون میلیون‌ها تن از مردم زحمتکش فاقد مسکن‌اند. این حق هر کارگر و زحمتکش است که از یک مسکن مناسب برخوردار باشد و تحقق این امر نیازمند اجرای یک برنامه همه‌جانبه و طولانی‌مدت برای تولید انبوه مسکن است. مادام که مشکل مسکن به شکلی قطعی حل نشده است، باید اقدامات فوری زیر به مرحله اجرا درآید:

– اجاره‌ها متناسب با سطح دستمزد کارگران تعیین و به مرحله اجرا درآیند،
– به‌منظور کاهش هرچه بیشتر بار هزینه‌های مسکن، بخشی از هزینه مسکن کارگران و زحمتکشان، به‌عنوان سوبسید توسط دولت پرداخت شود.

آموزش و جوانان

تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، میلیون‌ها تن از فرزندان کارگران و زحمتکشان از تحصیل محروم‌اند. دانش‌آموزان مدارس زیر فشار ارتجاع فرهنگی و تضییقات دستگاه‌های جاسوسی موسوم به امور تربیتی مدارس قرار دارند. میلیون‌ها دانش‌آموز که تحصیلات متوسطه خود را به پایان می‌رسانند اغلب نمی‌توانند کاری پیدا کنند و یا ادامه تحصیل دهند. جوانان عموماً از امکانات ورزشی، فرهنگی و هنری و تفریحی لازم برخوردار نیستند. سازمان فدائیان (اقلیت) خواهان اجرای اقدامات فوری زیر توسط حکومت شورائی به نفع جوانان و دگرگونی بنیادی نظام آموزشی کشور است:

– هرگونه مداخله مذهب و روحانیت در مدارس به‌فوریت ممنوع گردد و دستگاه‌های سرکوب و جاسوسی که دست‌اندرکار ارتجاع فرهنگی، سرکوب و ایجاد جو رعب و وحشت در مدارس هستند برچیده شوند،
– آموزش رایگان و اجباری تا پایان دوره متوسطه و بهره‌مندی تمام دانش‌آموزان به هزینه دولت از غذا، پوشاک، وسایل تحصیل و ایاب و ذهاب،

– دگرگونی بنیادی نظام آموزشی کشور، به‌نحوی که نزدیک‌ترین پیوند بین مدرسه و کار اجتماعی مولد برقرار گردد و آموزش نظری و عملی تلفیق شود. با این دگرگونی، موانعی که سیستم آموزشی موجود بر سر راه ادامه تحصیلات اکثریت عظیم جوانان کشور ایجاد نموده، باید از بین برود و هر کس بر حسب تمایل و استعدادش قادر به ادامه تحصیلات عالی رایگان باشد،

– دولت موظف است برای تمام جوانانی که تحصیلات خود را به پایان می‌رسانند امکان اشتغال پدید آورد،
– دولت موظف است از طریق ایجاد و گسترش مراکز ورزشی و پرورشی، ایجاد کلوب‌های مختلف هنری و فرهنگی و دیگر مراکز و مؤسسات تفریحات سالم در جهت شکوفایی و رشد و اعتلاء جسمانی، معنوی و فرهنگی جوانان تلاش نماید.

۳- اجرای مطالبات مشخص و فوری کارگران

سازمان فدائیان (اقلیت) خواستار تحقق فوری مطالبات مشخص کارگران به شرح زیر است:

- ۴۰ ساعت کار و دو روز تعطیل پی‌درپی در هفته، و یک ماه مرخصی سالانه با پرداخت حقوق کامل،
- تقلیل ساعات کار روزانه کارگران معادن، صنایع و دیگر بنگاه‌هایی که با شرایط دشوار و مخاطره‌آمیز روبرو هستند به ۶ ساعت کار در روز و ۳۰ ساعت کار در هفته،
- احتساب اوقات ایاب و ذهاب، صرف غذا، سوادآموزی و حمام جزء ساعات کار،
- تعیین حداقل دستمزد کارگران متناسب با سطح هزینه‌ها و تأمین معیشت یک خانواده ۴ نفره کارگری.

افزایش سالانه پایه دستمزد کارگران متناسب با سطح هزینه‌ها،

- بیمه اجتماعی کامل کارگران: بیمه بیکاری، سوانح، نقص عضو، جراحت، کهولت، فرسودگی، از کارافتادگی، امراض ناشی از حرفه و کار،
- بهره‌مند شدن کارگران از حق اولاد،
- احتساب ایام بیکاری جزء سابقه کار کارگران،
- شرایط بازنشستگی برای مردان حداکثر ۵۵ سال سن یا ۲۵ سال سابقه کار، برای زنان حداکثر ۵۰ سال یا ۲۰ سال سابقه کار، در رشته‌هایی که با شرایط دشوار، مخاطره‌آمیز و زیان‌آور روبرو هستند، شرط بازنشستگی حداکثر ۴۵ سال سن یا ۲۰ سال سابقه کار،
- برقراری کنترل کامل و سازمان‌یافته بهداشتی بر کلیه بنگاه‌ها، ایمنی محیط کار، خدمات درمانی و بهداشتی رایگان و پرداخت کامل حقوق دوران بیماری،
- برخورداری نمایندگان منتخب کارگران کارخانه از حق تصمیم‌گیری در مورد اخراج و نظارت بر استخدام، تنظیم مقررات و آئین‌نامه داخلی کلیه مراکز تولیدی با نظارت و تصویب نمایندگان کارگران،
- تدوین قانون کار با مشارکت، نظارت و تصویب تشکل‌ها و مجامع کارگری،
- آزادی اتحادیه‌های کارگری و حق اعتصاب با پرداخت دستمزد کامل کارگران در دوران اعتصاب،
- تساوی حقوق کارگران کشاورزی، حرف و امور خدماتی با کارگران صنعتی،
- ممنوعیت کامل اضافه‌کاری. ممنوعیت سیستم پرداخت دستمزد به‌صورت جنسی و ممنوعیت قطعه کاری و کار کنتراتی. ممنوعیت شب‌کاری در تمام رشته‌های اقتصادی، مگر در مواردی که به دلایل فنی یا رفاهی مطلقاً ضروری‌ست و مورد تأیید تشکل‌های کارگری قرار گرفته باشد، آن‌هم حداکثر به مدت چهار ساعت. ممنوعیت استخدام کودکان و نوجوانان در سنین تحصیل زیر ۱۸ سال. ممنوعیت اخراج کارگران توسط کارفرما، ممنوعیت کسر دستمزد به بهانه جریمه، خسارت، غیبت و غیره.

۴- انجام اقدامات فوری به نفع دهقانان زحمتکش و افزایش سطح رفاه مردم روستاها

سازمان فدائیان (اقلیت) خواستار انجام اقدامات زیر به نفع دهقانان زحمتکش و افزایش سطح رفاه مردم روستاهاست:

- لغو کلیه بدهی‌های دهقانان به دولت، بانک‌ها و کلیه مؤسسات مالی، سرمایه‌داران، ملاکین و رباخواران،
- پرداخت وام به دهقانان و تأمین هرگونه کمک تکنولوژیک، ماشین‌آلات، کود، بذر و غیره،
- ایجاد و توسعه جاده‌ها، گسترش وسائل حمل‌ونقل، شبکه‌های آبیاری، آبرسانی و برق سراسری در روستاها،
- ایجاد و توسعه مراکز بهداشتی، درمانی و فرهنگی در جهت رفاه ساکنین روستاها.

- متشکل کردن دهقانان خرده‌پا در تعاونی‌ها و تشویق دهقانان به کشت جمعی و ایجاد واحدهای بزرگ کشاورزی به‌منظور صرفه‌جویی در کار و هزینه محصولات.

۵- اقدامات عاجل برای دمکراتیزه کردن اقتصاد کشور به نفع کارگران و زحمتکشان

و تسهیل شرایط برای گذار به سوسیالیسم:

رکود و ازهم‌گسیختگی اقتصادی، نابسامانی توزیع، کمبود کالاها، تورم افسارگسیخته و افزایش روزافزون قیمت کالاها، دلالت‌بازی، احتکار و بازار سیاه، ورشکستگی مالی دولت، همگی حاکی از ابعاد وخیم بحران و ازهم‌گسیختگی اقتصادی است. این بحران فاجعه‌بارترین نتایج را برای کارگران و زحمتکشان در پی داشته است.

سرمایه‌داران و دولت آن‌ها در عمل نشان داده‌اند که قادر به مهار این بحران، سروسامان دادن به اوضاع و بهبود وضعیت زندگی توده‌های مردم نیستند.

سازمان فدائیان (اقلیت) خواستار یک‌رشته اقدامات عاجل و فوری به منظور مقابله با بحران، دموکراتیزه کردن اقتصاد جامعه و بهبود شرایط معیشتی کارگران و زحمتکشان، به شیوه‌ای انقلابی یعنی با اجرای اقداماتی اساسی و رادیکال و به طریقی دموکراتیک یعنی کنترل، نظارت و حسابرسی دقیق و جدی امور از سوی کارگران و زحمتکشان است. برای اینکه بتوان این راهحل انقلابی را عملی ساخت، حکومت شورائی کارگران و زحمتکشان باید به‌فوری اقدامات زیر را به مرحله اجرا درآورد:

ملی کردن کلیه صنایع و مؤسسات متعلق به سرمایه‌داران بزرگ، انحصارات امپریالیستی و نهادهای مذهبی

این اقدام برای سروسامان دادن به امر تولید به شکلی برنامه‌ریزی شده، کنترل جدی آن، بهره‌برداری از این مؤسسات به نفع توده‌های زحمتکش و قطع سودها و غارتگری‌های صاحبان سرمایه‌های بزرگ امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است.

ملی کردن بانک‌ها و ادغام آن‌ها در یک بانک واحد

برای این‌که بتوان یک کنترل دقیق بر اقتصاد جامعه اعمال کرد، نقل‌وانتقال سرمایه‌ها و معاملات را تحت کنترل و نظارت قرارداد و جلو سوءاستفاده‌ها و حقه‌بازی‌های سرمایه‌داران را گرفت، ادغام تمام بانک‌های ملی شده در یک بانک واحد ضروری است. نیازی به توضیح نیست که ملی کردن بانک‌ها و تمرکز آن‌ها در یک بانک واحد، به‌هیچ‌وجه به معنای مصادره سپرده‌های توده مردم در بانک‌ها نیست و دیناری از سپرده‌های آن‌ها ضبط نخواهد شد. این صرفاً اقدامی ضروری برای مقابله با سرمایه‌داران، اعمال کنترل جدی بر سرمایه‌ها، خنثا کردن اقدامات خرابکارانه سرمایه‌داران و دموکراتیزه کردن اقتصاد کشور است.

در عین حال لازم و ضروری است که مؤسسات مالی دیگر نظیر شرکت‌های بیمه نیز ملی شوند و در یک موسسه واحد ادغام گردند.

ملی کردن وسائل ارتباطی و مؤسسات حمل‌ونقل بزرگ

ملی کردن تجارت خارجی و توزیع برنامه‌ریزی شده کالاها از طریق تعاونی‌ها به‌منظور سروسامان دادن به امر توزیع کالاها، مقابله با کمبود کالاها، احتکار و بازار سیاه، مقابله با سودجویی و غارتگری تجار و دلالان، کوتاه کردن دست واسطه‌های متعدد، و بالاخره کاهش قیمت کالاها، ضروری است که اولاً- تجارت خارجی ملی شود و کاملاً تحت کنترل دولت درآید. ثانیاً - کالاها را مورد نیاز مردم به شکلی برنامه‌ریزی شده و بدون مداخله واسطه‌ها، در اختیار آن‌ها قرار بگیرد. این امر مستلزم آن است که مردم در تعاونی‌های مصرف متحد شوند، تا از طریق این تعاونی‌ها، مایحتاج روزمره، به قیمت‌های پائین در اختیار آن‌ها قرار گیرد. ایجاد این تعاونی‌ها، در عین حال امکان می‌دهد که از سوی خود توده‌های مردم کنترل جدی بر توزیع و تنظیم واقعی مصرف صورت بگیرد، تا سرمایه‌داران و ثروتمندان دیگر نتوانند، روزمره مقادیر کلانی از مایحتاج مردم را مصرف کنند یا دست به احتکار بزنند.

برقراری کنترل شوراهای کارگری بر تولید و توزیع

مقابله جدی با بحران و از هم‌گسیختگی اقتصادی، کمبود کالاها، سوءاستفاده‌های سرمایه‌داران و نیاز به دموکراتیزه کردن اقتصاد کشور، ایجاب می‌کند که از همان نقطه تولید، یک کنترل دموکراتیک برقرار شود و در تمام کارخانه‌ها و مؤسسات کنترل کارگری معمول گردد. این بدان معناست که شوراهای کارگران باید حساب‌وکتاب تولید را در تمام مؤسسات خواه دولتی یا خصوصی، داشته باشند. از دخل‌وخرج موسسه و کارخانه آگاه باشند. میزان تولید، چگونگی توزیع، خریدوفروش محصولات، اندوخته‌ها و ذخایر، سود موسسه، استخدام‌ها، اخراج‌ها و غیره را تحت کنترل دقیق خود بگیرند.

نیاز به توضیح نیست که هیچ کنترل جدی نمی‌تواند برقرار گردد، مگر آنکه اسرار بازرگانی ملغاً شود، حساب دخل‌وخرج استنمارگران بر ملا گردد و کلیه قراردادهای، دفاتر و صورتحساب‌ها و غیره در دسترس کارگران باشد.

لغو مالیات غیرمستقیم و برقراری مالیات تصاعدی بر ثروت، درآمد و ارث

همگان می‌دانند که امروز در ایران، دولت بخش قابل‌ملاحظه‌ای از درآمد مالیاتی خود را از طریق مالیات غیرمستقیم یعنی از طریق وضع مالیات بر کالاها و خدمات موردنیاز روزمره مردم تأمین می‌کند. بدین طریق، مستقل از این‌که کسی فقیر و زحمتکش باشد یا ثروتمند، باید به یکسان مالیات بپردازند و چون سرمایه‌داران، ملاکین و ثروتمندان تعدادشان اندک است، در حقیقت، این توده کارگر و زحمتکش‌اند که بخش عمده این مالیات را می‌پردازند. این سیستم مالیات، غیرعادلانه و مغایر منافع توده مردم است. کسی که چیزی ندارد، نباید مالیات بپردازد. از این رو این بی‌عدالتی آشکار باید برافند. مالیات غیرمستقیم باید ملغاً شود. مالیات را باید کسانی بپردازند که دارای سرمایه، ثروت و دارایی‌اند. لذا باید سیستم مالیات تصاعدی بر ثروت، درآمد و ارث معمول گردد.

لغو مالیات غیرمستقیم، منجر به کاهش قیمت کالاها و بهبود شرایط معیشتی کارگران و زحمتکشان خواهد شد.

– اجرای اقدامات فوری برای مقابله با بحران زیست‌محیطی.

ملی کردن کلیه اراضی، مراتع، جنگل‌ها و تمام منابع طبیعی و زیرزمینی

یکی از موانع توسعه اقتصادی، گرانی قیمت محصولات کشاورزی و اجاره‌های بالا و سنگین، سلطه انحصاری زمین‌داران و ملاکین بر اراضی کشور است. به این وضع باید خاتمه داده شود. حق مالکیت کلیه اراضی کشور باید به دولت واگذار گردد و حق استفاده از آن به نهادهای دموکراتیک محلی، دهقانان و یا افراد و مؤسسات برای بنای مسکن و مراکز کار سپرده شود. ملی شدن اراضی، حذف واسطه‌ها و سهولت‌وصول شدن آن برای استفاده مردم در روستاها و شهرها، در ازای پرداخت مبلغی ناچیز به دولت، اولاً – باعث می‌گردد که کشاورزی رونق بگیرد و توسعه یابد. چراکه با الغاء انحصار مالکیت خصوصی زمین، کوتاه شدن دست واسطه‌ای به نام زمین‌دار و ملاک و الغاء بهره مالکانه‌ای که از این انحصار ناشی می‌گردد، بخشی از اجاره‌ها حذف می‌گردد و زمینه فعالیت در این بخش گسترش می‌یابد. این اقدام به ویژه به نفع دهقانان فقیر و زحمتکش است که زمین را برای کشت از زمین‌دار اجاره می‌کنند. ثانیاً – این اقدام باعث می‌شود که بهای محصولات کشاورزی ارزان‌تر تمام شود و به قیمتی ارزان‌تر در دسترس مصرف‌کنندگان قرار بگیرند. ثالثاً – ملی شدن اراضی، منجر به کاهش شدید قیمت و اجاره مسکن خواهد شد.

در عین حال ملی شدن کلیه اراضی، به معنای ملی شدن مراتع، جنگل‌ها و تمام منابع طبیعی و زیرزمینی است که به نفع عموم جامعه مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند.

– مصادره فوری کلیه اراضی، املاک و ابزار و وسایل تولید ملاکین و زمین‌داران بزرگ، موقوفات و بنیادهای متعدد مذهبی.

در مواردی که این اراضی به شیوه مکانیزه کشت نمی‌شوند، واگذاری آن‌ها به دهقانان متشکل شده در تعاونی‌های دهقانی.

– کنترل شوراهای کارگران کشاورزی بر اراضی مکانیزه و به‌طورکلی زمین‌هایی که به شیوه عالی کشت می‌شوند. به‌منظور صرفه‌جویی در کار و هزینه‌های محصولات، افزایش حجم محصولات تولیدشده و کاهش قیمت محصولات کشاورزی، ضروریست که واحدهای بزرگ کشاورزی ایجاد نمود و دهقانان خرده‌پا را به متشکل شدن در تعاونی‌ها و روی‌آوری به کشت جمعی تشویق نمود.

۶- سیاست خارجی حکومت شورائی

سازمان فدائیان (اقلیت) در زمینه سیاست خارجی خواهان اجرای موارد زیر است:

– لغو رسم دیپلماسی سری و آگاهی عموم مردم از تمام مباحثات، مذاکرات، عقد قراردادها و پیمان‌ها با دولت‌های دیگر.

– لغو کلیه قراردادهای اسارت‌بار و خلاف منافع توده‌های مردم ایران و افشاء مفاد آن‌ها برای آگاهی عموم مردم.

– حمایت و پشتیبانی مادی و معنوی از جنبش انقلابی طبقه کارگر در سراسر جهان.

سازمان فدائیان (اقلیت)

تیرماه یک هزار و سیصد و هفتادوچهار

کار – نان – آزادی – حکومت شورائی

چاپ ۱۴۰۰ با اصلاحات کنفرانس هیجدهم سازمان

سازمان فدائیان (اقلیت)

www.fadaian-minority.org
info@fadaian-minority.org